31978L1027

L 362/7 EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS 23.12.1978.

PADOMES DIREKTĪVA
(1978. gada 18. decembris)
par normatīvo un administratīvo aktu noteikumu koordinēšanu attiecībā uz veterinārārstu darbību

(78/1027/EEK)

EIROPAS KOPIENU PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 49., 57., 66. un 235. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu (1),

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu (2),

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu (3),

tā kā, lai panāktu diplomu, sertifikātu un citu veterinārijas kvalifikāciju apliecinošu dokumentu savstarpēju atzīšanu, kas noteikti Padomes 1978. gada 18. decembra Direktīvā 78/1026/EEK par diplomu, sertifikātu un citu veterinārijas kvalifikāciju apliecinošu dokumentu savstarpēju atzīšanu, tostarp par pasākumiem, lai ļautu efektīvi īstenot tiesības veikt uzņēmējdarbību, kā arī veicina pakalpojumu sniegšanas brīvību (4), mācību kursu salīdzināmība dalībvalstīs ļauj šīs jomas koordinēšanu ierobežot ar prasību ievērot minimālus standartus, kas tādējādi ļauj dalībvalstīm brīvi organizēt mācības;

tā kā šajā direktīvā paredzētā darbības nosacījumu koordinēšana neizslēdz jebkādas turpmākas koordinēšanas iespēju;

tā kā šajā direktīvā paredzētā koordinācija aptver veterinārārstu profesionālās mācības; tā kā, ciktāl tas skar apmācību, vairākums dalībvalstu šobrīd nenodala veterinārārstus, kas veic savu darbību kā darbinieki, no tiem, kas ir pašnodarbinātas personas; tā kā šā iemesla dēļ un lai cik vien iespējams veicinātu darbaspēka brīvu pārvietošanos Kopienā, ir jāattiecina šī direktīva arī uz algotiem veterinārārstiem,

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

1. Dalībvalstis prasa, lai personām, kas vēlas uzsākt un nodarboties ar veterinārijas praksi, būtu diploms, sertifikāts vai cits kvalifikāciju apliecinošs dokuments, kas minēts Direktīvas 78/1026/EEK 3. pantā, kas apliecina, ka attiecīgā persona pilna mācību kursa gaitā ir apguvusi:

a) pietiekamas zināšanas priekšmetos, kas ir veterinārārsta darba pamatā;

b) pietiekamas zināšanas veselīgu dzīvnieku ķermeņa uzbūvē un funkcijās, šo dzīvnieku audzēšanā, vairošanās un higiēnas jautājumos kopumā, kā arī dzīvnieku barošanā, ietverot attiecīgās lopbarības ražošanas un uzglabāšanas tehnoloģiju;

c) pietiekamas zināšanas dzīvnieku uzvedībā un aizsardzībā;

d) pietiekamas zināšanas par dzīvnieku slimību (atsevišķu slimību vai to grupu) cēloņiem, raksturu, izpausmēm, diagnostiku un ārstēšanu, ietverot padziļinātas zināšanas par tām slimībām, kuras var pārnest uz cilvēkiem;

e) pietiekamas zināšanas profilaktiskajā medicīnā;

f) pietiekamas zināšanas par dzīvnieku barības un dzīvnieku izcelsmes pārtikas produktu ražošanas un aprites higiēnu un tehnoloģijām;

g) pietiekamas zināšanas par normatīvajiem un administratīvajiem aktiem, kas attiecas uz iepriekšminētajām tēmām;

h) pietiekamu klīnisko un citu praktisko pieredzi attiecīgā uzraudzībā.

2. Šāda veida mācības veterinārijā kopumā ietver vismaz piecu gadu ilgu klātienes teorētisku un praktisku mācību kursu universitātē, augstākās izglītības iestādē, kas atzīta par līdzvērtīgu universitātei, vai universitātes uzraudzībā, un tā ietver vismaz pielikumā uzskaitītos mācību priekšmetus.

(1) OV C 92, 20.7.1970., 18. lpp.
(2) OV C 19, 28.2.1972., 10. lpp.
(3) OV C 60, 14.6.1971., 3. lpp.
(4) OV L 362, 23.12.1978., 1. lpp.

3. Lai tiktu uzņemts, reflektantam jābūt ieguvušam diplomu vai sertifikātu, kas viņam dod tiesības tikt uzņemtam attiecīgajā mācību programmā dalībvalsts universitātē vai augstākās izglītības iestādē, kas atzīta par līdzvērtīgu universitātei.

4. Nekas šajā direktīvā neskar iespējas, ko dalībvalstis var būt noteikušas saskaņā ar to iekšējiem noteikumiem un attiecībā uz savu teritoriju, atļaut tādu diplomu, sertifikātu vai citu kvalifikāciju apliecinošu dokumentu, kas nav iegūti dalībvalstī, īpašniekiem uzsākt un nodarboties ar veterinārijas praksi.

2. pants

Šī direktīva attiecas arī uz tiem dalībvalstu pilsoņiem, kas saskaņā ar Padomes 1968. gada 15. oktobra Regulu (EEK) Nr. 1612/68 par darba ņēmēju brīvu pārvietošanos Kopienā [1] kā darbinieki nodarbojas vai nodarbosies ar Direktīvas 78/1026/EEK 1. pantā minētajām darbībām.

3. pants

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības divu gadu laikā no tās paziņošanas dienas, un dalībvalstis par to tūlīt informē Komisiju.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus galvenos savu tiesību aktus, ko tās pieņem jomā, uz ko attiecas šī direktīva.

4. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 1978. gada 18. decembrī

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

H.-D. GENSCHER

[1] OV L 257, 19.10.1968., 2. lpp.

PIELIKUMS

VETERINĀRĀRSTU MĀCĪBU PROGRAMMA

Mācību programma, kuru pabeidzot saņem diplomu, sertifikātu vai citu veterinārijas kvalifikāciju apliecinošu dokumentu, ietver vismaz turpmāk uzskaitītos mācību priekšmetus. Vienu vai vairākus no šiem mācību priekšmetiem var pasniegt citos lekciju kursos vai saistībā ar tiem.

A. **Pamata priekšmeti**

— fizika,
— ķīmija,
— zooloģija,
— botānika,
— biometrija.

B. **Specializētie priekšmeti**

1. grupa. Ievads specializācijā:

— anatomija (ietverot histoloģiju un embrioloģiju),
— fizioloģija,
— bioķīmija,
— ģenētika,
— farmakoloģija,
— farmācija,
— toksikoloģija,
— mikrobioloģija,
— imunoloģija,
— epidemioloģija,
— profesionālā ētika.

2. grupa. Medicīnas zinātnes:

— dzemdniecība,
— patoloģija (ietverot patologanatomiju)
— parazitoloģija,
— klīniskā medicīna un ķirurģija (ietverot anestēziju),
— klīniskas lekcijas par dažādiem mājdzīvniekiem, mājputniem un citām dzīvnieku sugām,
— profilaktiskā medicīna,
— radioloģija,
— reproduktīvā veselība un reproduktīvie traucējumi,
— valsts veterinārmedicīna un sabiedrības veselība,
— veterinārie tiesību akti un tiesu medicīna,
— terapija,
— propedeitika.

3. grupa. Dzīvnieku audzēšana:

— dzīvnieku audzēšana,
— dzīvnieku barība,
— agronomija,
— lauku ekonomika,
— lopkopība,
— veterinārhigiēna,
— etoloģija un dzīvnieku aizsardzība.

4. grupa. Pārtikas higiēna:

— dzīvnieku barības un dzīvnieku izcelsmes produktu inspekcija un kontrole,
— pārtikas higiēna un tehnoloģija,
— prakse (ietverot praksi kautuvēs un pārtikas pārstrādes uzņēmumos).

Prakse var izpausties mācību laikposma veidā ar noteikumu, ka šādas mācības notiek klātienē un ir tiešā kompetentās iestādes kontrolē, kā arī to ilgums nepārsniedz sešus mēnešus no kopējā piecu gadu ilgā studiju laika.

Teorētisko un praktisko nodarbību sadalījums starp dažādām mācību priekšmetu grupām ir līdzsvarots un koordinēts tā, lai šīs direktīvas 1. panta 1. punktā uzskaitītās zināšanas un pieredzi varētu gūt veidā, kas ļauj veterinārārstiem pienācīgi veikt visus savus dažādos pienākumus.